

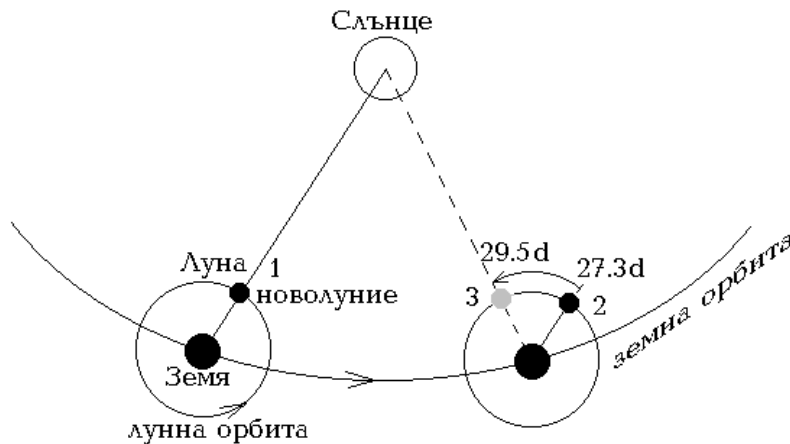
ДВИЖЕНИЯ И ЦИКЛИ НА ЗЕМЯТА И СЛЪНЦЕТО
ПЕНЧО БОЙЧЕВ

АПРИЛ 2013 ГОДИНА

Движенията на нашата Земя около Слънцето разглеждаме като движение по окръжност или по-точно по елипса. Но поради участието на Земята, Слънцето и т.н. в други орбитални движения, траекторията всъщност е сложна винтова линия. Различаваме два вида орбитални цикли относно съседните небесни тела.

1. Синодичен и сидеричен цикъл на Луната

Синодичен месец е периодът между две едноименни лунни фази. Той е равен на 29,53дни, за което време Луната прави пълна обиколка около Земята относно неподвижните звезди плюс времето за изминаване на ъгъла, който е изминала Земята около Слънцето. Синодичният месец представлява цикъл на обиколка на Луната около Земята по отношение на Слънцето.

Сидеричен месец е периодът на въртене на Луната около Земята спрямо звездите. Равен е на 27,32дни. В този случай сидеричният цикъл е по-малък от синодичния цикъл. Сидеричният месец може да се определи като абсолютен цикъл на обиколка около Земята.

- 1 - начално положение
- 2 - положение след един сидеричен месец
- 3 - положение след един синодичен месец

Съотношението между синодичния месец M_{SYN} , сидеричния месец M_{SID} и периода на обикаляне на Земята около Слънцето $T_{\oplus}$ е по следния закон:

$$1/M_{\text{SYN}} = 1/M_{\text{SID}} - 1/T_{\oplus}$$

2. Синодичен и сидеричен цикъл на Слънцето относно Сириус

Учителят съобщава:

„В нашата Слънчева система има две слънца, едно видимо и едно невидимо. За видимото учените говорят, а за невидимото не знаят нищо.“

„Светлината на земята е едно отражение. И светлината на слънцето е едно отражение. Между това слънце и истинското слънце има едно тъмно слънце, което поглъща всичката светлина. Има слънца, които са тъмни. Това слънце черпи своята сила от тъмното слънце, а пък тъмното слънце черпи своята сила от истинското слънце. Най-първо светлината иде от истинското слънце в тъмното слънце и после светлината на тъмното слънце се превръща и идва в нашето слънце и от последното – на земята. Тъй че ние имаме сега четвъртата светлина.“

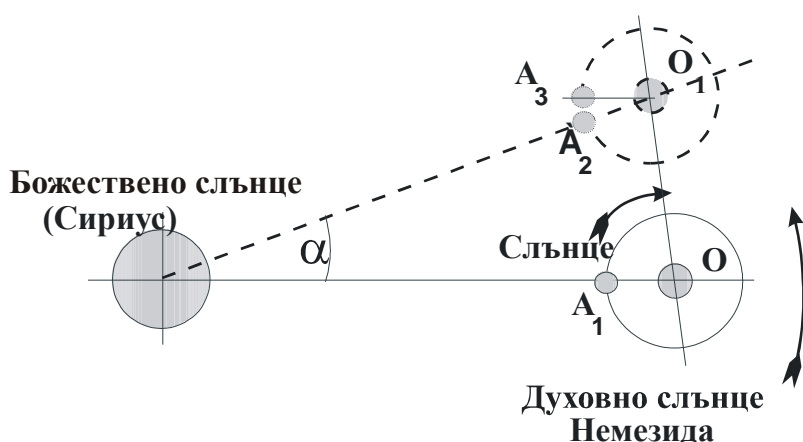
Пътят и възможностите

XVI година.

36 лекция на Общия окултен клас,

държана от Учителя на 11 август 1937 година, сряда, 5 ч. с.

Подобно на Луната отношение имаме при движение на Слънцето и планетите около невидимото тъмно духовно слънце, наричано Немезида, което принадлежи на Слънчевата система. Различното тук е, че Слънцето се движи в обратна посока на движението на планетите в зодиакалния кръг – по посока на часовниковата стрелка, поради което зодиакалните знаци се променят в обратна посока, например Риби>Водолей, а в бъдеще Водолей>Козирог. Сидеричният цикъл на Слънцето е равен на 25920 години, а синодичният цикъл в този случай е по-малък от сидеричния цикъл и е равен на 25200 години. Духовното слънце Немезида обикаля около Божественото слънце Сириус.

Тук имаме по-големи отрязъци от време, при които настъпват значителни промени на Земята. Влиянието на зодиакалните знаци върху Земята се определя от синодичния цикъл, като всеки зодиакален знак има продължителност от 2100 години. Така според Учителя малката епоха на Водолей е започнала на 9 март 1914 г., което днес означава 22 март 1914 г., тъй като Грегорианският календар се въвежда в България през 1916 г.

Епохите на Сатя (Критя) Юга, Двапара Юга, Трета Юга и Кали Юга се определят от сидеричния цикъл на движение. **Краят на епохата и Второ пришествие на Христос се определят от сидеричния цикъл на движение на Слънцето.**

Учителят дава времето на желязната епоха Кали Юга за един от периодите, очевидно за малкия цикъл, която продължава 6480 год., или 1/4 от Сидеричната година:

“Периодът на Кали Юга е започнал в 4481 г. преди Христа и завършва в 1999 год.” Дуно Беинса, Българската душа, издателство “Астрала” София, 2000 г. стр.259.

Календарният край на Кали Юга се падаше на 11 август 1999 г., но действителния край ще дойде през 2013 г.

Става дума за втория цикъл на Кали Юга, първият е започнал 10961 г. пр.Христа. Кали Юга представлява 1/20 от целия цикъл. Времето на Кали Юга е 6480 години, на Двапара Юга е 12960 години, на Трета Юга – 19440 години и на

Сатя Юга - 25920 години. Тогава половин цикъл продължава 64 800 години, а целият цикъл на обиколка – 129600 години.

Двапара Юга или бронзовата епоха е започнала през 23 921 г. пр. Христа и е завършила през 10 960 г. пр. Христа.

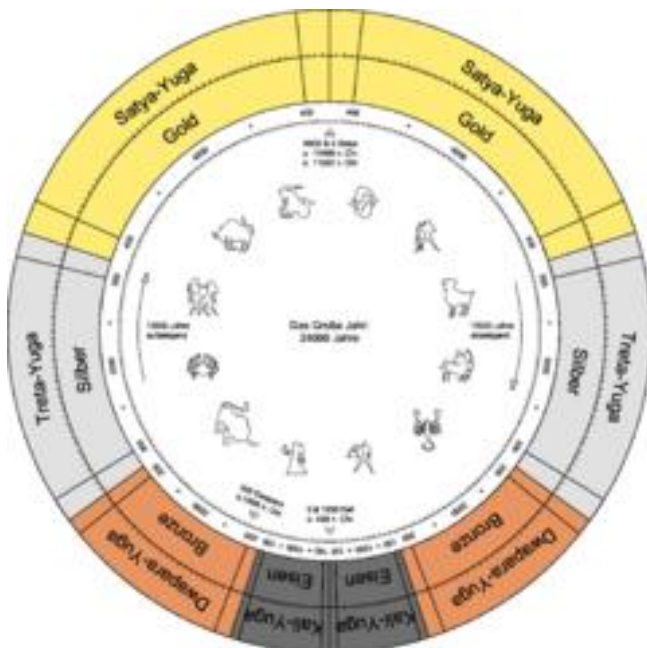
Трета Юга или сребърната ера е започнала през 43 361 г. пр. Христа и е завършила през 23 920 г. пр. Христа.

Сатя Юга - златната ера е започнала през 69 280 г. пр. Христа и е завършила преди 43360 г. пр. Христа. През това време на Земята е съществувала велика цивилизация, технически и научно многократно по-развита от днешната западноевропейска цивилизация. Разликата е в това, че тогава знанията са били достъпни само на малък брой посветени жречески касти, посочва Учителят.

“Сегашните технически знания на хората са много малки в сравнение с онези, които са имали преди 60 000 години в културата на Агарта. Апаратите, с които са летели тогава, наричали са ги “огнени змейове”. Но тези знания са били достояние само на малцина, а сега знанията се дават на цялото човечество.”

1 голям Божи Ден, Изворът на доброто - Последно слово на Учителя, Мърчаево - 1944 година. Записал Боян Боев

Отношението на Югите е както 1:2:3:4, съответно Кали Юга:Двапара Юга:Трета Юга:Сатя Юга, като двете половини са симетрични.

Една обиколка на Немезида около Сириус съдържа 5 обиколки на Слънцето около Немезида. Може да изчислим скоростта, с която се движи Немезида около Сириус.

Разстоянието до Сириус е 8,6 светлинни години според справочниците, а орбиталният периметър е $P=2\pi R=2\pi *8,6=54$ св.г. Можем да изчислим орбиталната скорост на Немезида V_n около Сириус:

$$54 * c = 54 * 300000 = 129600 * V_n;$$

$$V_n = 54 * 300000 / 129600 = 125 \text{ km/s.}$$

Времето и скоростта на движение, обаче, са под въпрос. Съвременната астрономия не е особено надеждна и точна. Вероятно предстоят корекции на разстоянията до звездите, включително до най-близката звезда α Центавър. Според Учителя разстоянието до Сириус не е 8,6 св.год. а 3 св. години:

„Запример, ако вашият възлюбен е на Сириус и вие му телеграфирате, и телеграмата ви отиде с бързината на светлината, той би получил вашата телеграма едва след три години. “

Божественото право

*Двайсет и осма неделна беседа от Учителя, държана на 7 май 1939 год.
София – Изгрев*

При вземане на стойност 3 св. години, скоростта на Немезида се получава 44 км/сек.

Синодичният цикъл на движение на Слънцето определя зодиакалните епохи. Ако разглеждаме Слънчевата система откъм северния полюс, планетите обикалят около Слънцето в посока обратна на часовниковата стрелка. Погледнато от северния полюс на Немезида, Слънцето обикаля в обратна посока - по часовникова стрелка. Затова от 1914 г. след епоха на Риби не иде Овен, а започна епоха на Водолей. Движението на Слънчевата система около Немезида предизвиква прецесия на земната ос.

Епоха на Водолей -	Мишка от 1914 след. Христа до 4014 г.
Епоха на Риби -	Вол от 186 пр. Христа до 1914 г.
Епоха на Овен -	Барс от 186 пр. Христа до 2286 г. пр. Хр.
Епоха на Телец -	Заек от 2286 пр. Христа до 4386 г. пр. Хр.
Епоха на Близнаци -	Дракон от 4386 пр. Христа до 6486 г. пр. Хр.
Епоха на Рак -	Змия от 6486 пр. Христа до 8586 г. пр. Хр.
Епоха на Лъв -	Кон от 8586 пр. Христа до 10686 г. пр. Хр.
Епоха на Дева -	Маймуна от 10686 г. до 12786 г. пр. Хр.
Епоха на Везни -	Овца от 12786 г. пр. Хр. до 14886 г. пр. Хр.
Епоха на Скорпион –	Петел от 14886 г. пр. Хр. до 16986 г. пр. Хр.
Епоха на Стрелец –	Куче от 16986 г. пр. Хр. до 19086 г. пр. Хр.
Епоха на Козирог –	Свиня от 19086 г. пр. Хр. до 21186 г. пр. Хр.

Земната кора циклично се превърта, като полюсите се изместват на определен ъгъл.

"Било е време, когато сегашната Европа е била на екватора и по нея са се вѐдили тропически животни. Ще се чудите как е било възможно да живеят такива животни на екватора? Така е било, в зависимост от положението и. Тя е била на екватора и после е пропътувала и дошла на това положение, на което днес я намираме. Оттам Европа се е подвижила към северния полюс и сега отново отива към екватора."

Има едно подвижване на континентите на земята. Затова има ред причини. Кои са причините за това разместване? Това е една дълбока философия, която трябва да се изучава. Казвам: Когато един континент се мести, заедно с това се изменят и условията на живота за съществата, които живеят по него. Когато Европа беше на екватора, условията за живота бяха по-благоприятни, но когато се измести към север, създаде се ледената епоха, и условията за живот станаха по-неблагоприятни. Ледената епоха показва, че цяла Европа дойде на северния полюс. Въз основа на това, трябваше да се

измени целият живот. Хората започнаха да живеят в пещери. След това дойде в умерения пояс и след време пак ще дойде при екватора.

Колко са прекрасни нозете,

3-а неделна беседа от Учителя, държана на 14 октомври 1934 г.

Интересно е да разберем през колко време стават земните промени. Завъртането на земната черупка се извършва от енергията на Нибиру с помощта на Луната. Следователно циклите трябва да са кратни на циклите на Нибиру, както и на циклите на движение на Слънчевата система. Учителят казва:

„Злото е изминатия път, по който човек не трябва да се връща. Доброто е пътя, по който човек вече върви, за да реализира своите желания по нов, Божествен начин и да разбере смисъла на живота.

Ще облека идеята си със следния пример. **Представете си, че сте живели известно време на северния полюс. След това с движението на Земята се движите и вие и дохождате до екватора. Времето, което сте употребили докато стигнете до екватора се равнява приблизително на 25 хиляди години.** Какво ще стане с вас, ако се върнете отново на северния полюс? – Вие непременно ще умрете. Значи връщането в миналото не е нищо друго, освен връщане към северния полюс. В този смисъл злото представя ледена епоха, леден период, който носи смърт за човечеството. Едно време там е имало условия за живот, но днес тези условия не съществуват. Ако някой попадне при тия условия днес, непременно го очаква смърт. Да се върнеш назад, това е смърт, да вървиш напред, това е живот. Ето защо днес никой не може и не трябва да се връща по пътя по който някога е вървял, защото там условията на живота са се изменили.”

„...един завършен цикъл трае двадесет и пет хиляди години, а на две хиляди и сто години се явява по един Учител, за да помогне на човечеството.”

Петър Дънов, Избор, Книга I, Холистичен център “Анхира”, София, 1999 г.

Един синодичен цикъл съдържа $12 \times 2100 = 25200$ г. Разделен на 3600 г. се получава $25200 / 3600 = 7$. Забелязва се, че броят на зодиакалните цикли е 12, а броят на циклите на Нибиру е точно 7 – имаме две Божествени числа. Според описанието на Учителя се подразбира, че преместването на полюсите става през 45 градуса. Броят на циклите на Нибиру, обаче, е 7 – нечетно число. Следователно синодичният цикъл от 25200 години се дели на два неравни по-малки цикъла от 14400 г. и от 10800 г., през които се извършват земни промени на полюсите от планетата Нибиру в отношение 4:3.

Потопът е станал преди 14400 години по време на Дева, когато от умерените ширини на Южното полукълбо, Европа преминала на екватора, защото тогава местоположението на северния и южен полюс са били разменени и Слънцето изгривало от запад. Тогава Европа още е била под вода, а траките са живели в Египет и приемат лъва за символ на своя народ. Учителят пояснява:

„Окултистите казват, че сегашната раса е слязла от Месечината. Когато е слязла, потопът е станал. Окултен разказ има. Потопът е станал, понеже водата на Месечината се изляла на Земята. Те са второстепенни работи...”

Казвам: Когато един континент се мести, заедно с това се изменят и условията на живота за съществата, които живеят по него. Когато Европа беше

на екватора, условията за живота бяха по-благоприятни, но когато се измести към север, създаде се ледената епоха, и условията за живот станаха по-неблагоприятни. Ледената епоха показва, че цяла Европа дойде на северния полюс. Въз основа на това, трябваше да се измени целият живот. Хората започнаха да живеят в пещери. След това дойде в умерения пояс и след време пак ще дойде при екватора."

„Било е време, когато сегашната Европа е била на екватора и по нея са се въдили тропически животни . Ще се чудите как е било възможно да живеят такива животни на екватора? Така е било, в зависимост от положението ѝ . Тя е била на екватора и после е пропътувала и дошла на това положение, на което днес я намираме. Оттам Европа се е подвигила към северния полюс и сега отново отива към екватора. Учените хора определят по движението на земята, след колко години ние ще бъдем пак на екватора. Има едно подвижане на континентите на земята. Затова има ред причини."

Колко са прекрасни нозете

3. неделна беседа от Учителя, държана на 14 октомври 1934 г. София, Изгрев

" Седмица преди потопа слънцето изгря на запад и залезе на изток . ("Фолклорът в Стария завет" , Дж.Фрейзър , изд . Гьотнер , 1924)

Това съобщение е интересно със седемте дни, в които става промяната, но и с очевидно неточен превод, а би следвало да се чете: "Седмица преди потопа слънцето изгряваше от запад...", защото след потопа земните полюси са били променени. Слънцето винаги изгрява от изток, спрямо земната ос, но за днешен наблюдател от Земята, тогава то е изгрявало от запад. Фактът се потвърждава от бащата на историята Херодот:

"По думите на жреците, за 11 340 години в Египет царували само смъртни хора, а не богове в човешки образ. Също и сред царете, управлявали в Египет до или след това време, по тяхно мнение, не е имало богове в човешки образ. В това време, разказвали жреците, слънцето четири пъти изгрявало не на своето обичайно място: именно два пъти изгрявало там, където сега изгрява, и два пъти залазвало там, където сега изгрява. И от това в Египет не са настъпили никакви промени, в смисъл на плодородието на почвата, режима на реките, болести или човешка смъртност."

Интересно тук е, че Слънцето е изгрявало от различна посока четири пъти за време от 11 340 години, като всъщност това може да се дължи само на изместване на земните полюси, при всяко преминаване на Нибиру и важи само за цикъла на бялата раса от 14400 години. Това е възможно, при положение че Нибиру преминава на всеки 3600 години и винаги премества земните полюси. Три пълни цикъла продължават 10 800 години, следователно четири прехода и промени се побират в границите на 11 340 години. Както стана ясно, промените според Учителя се правят с изместване на полюсите на 90 градуса за 25 хиляди години, най-вероятно през 45 градуса. Епохата на V бяла арийска раса продължава само 14400 години, като времето е сгъстено. Може да приемем, че по време на бялата раса промени са настъпвали на всеки 3600 години при преминаване на „небесния Господар“ Нибиру. В бъдещата Нова епоха времето се забавя и нещата трябва да се върнат към стария цикъл от 25200 години.

В такъв подобен случай, последното изместване на полюсите трябва да е станало около 1600 години преди Христа. Нещо повече, събитието е документирано в Стария завет:

Исус Навин, 10; 12-14: "...спри се, слънце, над Гаваон. И ти, луно, над долината Еалон. 13. И слънцето се спря и луната стоя, докато хората отмъстяваха на враговете си... Слънцето застана посред небето, и не побърза да зайде почти цял ден. 14. Такъв ден не е имало ни преди, ни после... 10,11. А като бягаха от Израила и бяха в надолнището при Веторон, Господ хвърляше на тях големи камъни от небето до Азика, та измряха; умрелите от камъните на градушката бяха по - много от ония, които израилтяните убиха с нож".

Под спиране на Слънцето и Луната се подразбира спиране въртенето на Земята, но това е невъзможно. Обяснението е в завъртане на земната черупка около земното ядро - явление, което се съпровожда от потоп. Обаче, по това време не са регистрирани значителни земетресения. Следователно, не е имало спиране на земното въртене, а единственото обяснение е в плавно завъртане на земната черупка на около 45 градуса, така че земните жители дори не го усещат. Падането на камъни от небето потвърждава минаване на Нибиру, който завлича след себе си камъни от астероидния пояс.

" Ако Библията има право..., на срещуположната страна на Земята почти цял ден е царяла тъмнина. Зекария Сичин установил, че съответното събитие е документирано от народите в Андите. Там се разказва, че Слънцето не се появило 20 часа, т.е. почти цял ден. Събитието станало по време на управлението на Титу Юпанаки Пахакути II, петнайсетия монарх в древността. Сичин смята, че двете събития са станали по едно и също време и ги датира около 1400 г . пр . н.е. "

Ако горните твърдения са верни, стигаме до извода, че по време на „грехопадението“ – историята на бялата раса, продължило 14400 години имаме съкратени цикли, т.е. завъртането на земните полюси се извършва на всеки 3600 години при всяко преминаване на Нибиру.

Траките избрали за символ на Слънцето коня, като едно от най-бързите и благородни животни. Във всички изображения на конник с животни около него, се изпраща определено послание към потомците. Хор или Хорус е син на Озирис и Изида в Египетската религия, пренесен от траките в българските земи, се променя на Херос. По-късно от това име произлиза херой или на български език думата герой. Конникът представлява Бог Херос (Хорус), който управлява (язди) Слънцето, небесните простори и Земята. Хор е изобразяван от египтяните с глава на сокол. Херос при траките е с човешка глава, но често над главата му се изобразява Петел (Скорпион).

В миналото всички зодиакални знаци са изобразявани с животни. През последните култури имената на съзвездията се променят, което дава отражение на имената на знаците.

„Съвършенството на новата култура ще бъде след 350 000 години. Те са 12 цикли. От тях 6 представляват пролетта. Те ще образуват *един голям цикъл*.

Човечеството сега е към началото на пролетта.

Полярната година има един месец, равен на 2100 години. Ние сме в зодиака на рибите и затова християнството има риба за своя емблема. След 2100 години ще бъде пролетта. Сега първите птички почват да пеят.”

Разговор

15 юни 1920 г., 19 ч. Сливен

Последният синодален 25200 годишен цикъл на Немезида около Сириус е започнал през 1926 г.

„След три години Слънцето влиза в нов знак, в нова епоха, която ще трае 25 хиляди години. Слънцето влиза във Водолей. Това е предсказано астрологически още във времето на Христос. Предсказано е, че когато Слънцето влезе във Водолей, в душите на всички хора ще се вложи нещо ново – нов подтик, нов стремеж. Народите ще се обединят, ще дойде Шестата раса на Земята, Синовите на Царството Божие. Тогава оръжията ще се обърнат в плугове. Земята ще се превърне в райска градина. Пред вас се открива живот за 25 хиляди години.”

Живот вечен, Неделни беседи, 1917-38, 29.4.1923

“От следната седмица влизаме в съзвездието Водолей, което продължава до девети март. Съществуват два водолея: малък и голям.”

Животът във формите, Лекция от Учителя, държана на 22 януари 1928 г., София.

Първият, малкият Водолей всяка година Земята минава през януари и февруари за месец, големият Водолей започва на 22 март 1914 г. и продължава 2100 години (по Грегорианския календар). Началото на цикъла от 25200 години, обаче се разминава малко от началото на големия Водолей с 12 години. Разминаването се дължи на малък остър ъгъл между направленията на Слънце-Немезида-Сириус начало на Водолей през 22 март 1914 г. и направлението Немезида-Сириус-Алциона, получено през 1926 г.

Изхождайки от закона:

$$1/M_{SID} = 1/M_{SYN} - 1/T_{\oplus},$$

където M_{SYN} е синодичен цикъл на Слънцето от 25200 години, M_{SID} е сидеричен цикъл от 25920 години, а $T_{\oplus}$ е цикъл на обиколка на Немезида около Божественото слънце, можем да определим времето за обиколка на Немезида около Божественото слънце Сириус. Получава се 907200 години. Като разделим 907200 на 25200 години, получаваме $907200/25200=36$ синодични цикъла. Следователно пълният цикъл на Немезида около Сириус, продължаващ 907200 години, съдържа 36 синодични цикъла на Слънчевата система $36*25200=907200$ г., които са равни на 35 сидерични цикъла от по 25920 г. – $35*25920=907200$ г. Тогава един пълен синодичен цикъл на Немезида представлява ъгъл $\alpha=10$ градуса в движението около Сириус.

Поради движение на Сириус около Алциона, направлението на оста Немезида – Сириус, обаче, не съвпада с направлението на оста Сириус – Алциона при сидерична обиколка от 129600 години. Съвпад се получава при цикъл от 907200 години. Отношението е $907200 / 129600=7$, следователно 7 пълни Юги дават точен съвпад на направление Немезида – Сириус – Алциона.

Дванадесет синодични цикъла съдържат 4 зодиакални знака или ъгъл от 120 градуса, които са свързани със земни цикли, наричани зими. Един пълен синодичен цикъл продължава $25200*12=302400$ години. Този цикъл се потвърждава от старите писания:

Логическо потвърждение на тази хронология намираме в персийското писание “Вендидат” или “Авеста”. Знаем от Учителя, че първият човек е създаден по образ и подобие на Бога преди 365 милиона години. Техният Адам, първият човек Иима е син на Вайвасвата Ману, прародител на първите три раси (от преди 365 милиона години б.а.), управлявал страната Ариана Вейжа.

Ахура Мазда предупреждава Иима за бъдещо застудяване и заледяване, свързано с промяната, кондензацията и изстиване на Земята, което е свързано със слизане на човека във все по-плътна материя:

"...ще дойдат зими, а от тях силен, смъртоносен студ. Отначало облаци сняг ще паднат и снегът ще легне от самите низини... до върховете на най-високите планини."

Ахура Мазда го моли да "бди" над неговия свят. През първите 65 милиона години Земята в астралната област още се устройва и се създават животните. Нарастването на масата на Земята извън плоската подсистема на Галактиката е слабо и в този преход преди 300 милиона години не е отразено. Иима отговаря:

"Да!... Да, аз ще храня и управлявам и ще бдя над твоя свят. Докато аз ще бъда цар, няма да има нито студен вятър, нито горещ вятър, нито болести, нито "смърт"... И така, под управлението на Иима изминали триста зими и Земята започнала **ОТНОВО** да изобилства от стада, хора и кучета, и птици, и червени горящи огънове" (Под думата **ОТНОВО** се подразбира спомена за Глобус С. Триста зими са триста по-малки цикъла, равни на един полупериод от 100 мил. години, за времето преди 300 до преди 200 милиона години, когато става "грехопадението" б.а.)

"Когато изминали "триста зими", Ахура Мазда предупреждава Иима, че Земята става твърде населена и хората нямат място за живеене. Тогава Иима излиза, и с помощта на Спента Армаита, женственият Гений или Духа на Земята, заставя Земята да се разтегли и да се увеличи с една трета, след което върху нея се появяват "нови ята и стада, и хора".

Отново Ахура Мазда го предупреждава (преди сто милиона години б.а.) и чрез същата мощ Иима прави Земята с две трети по-голяма. Изтичат "Деветстотин Зими" и Иима трябва да извърши това действие за трети път... (в цикъла на последните преходни 20 милиона години, до сега б.а.).

Когато последната зима премине (при образуване на днешния материален свят с процеса на "грехопадението" започват климатични промени, непознати до това време) и идва затопляне, ледовете ще се стопяват и след всяка зима ще идва потоп:

"О, Иима прекрасен, син на Вивахвант! На този плътски зъл свят ще дойдат зими, а от тях силен смъртоносен студ. Отначало облаци сняг ще паднат и ще легне снегът от самите низини на река Ардва (Дали не става дума за река Арда, тъй като по това време най-висока планина в света била Олимп - над 12000 метра, чиито останки образуват Рила, Пирин и Родопи б.а.) до върховете на най-високите планини. Само една трета от добитъка ще оцелее, и ужас ще бъде и на върховете на планините, и в долините на реките, и в здравите жилища. Преди тази зима в страната е имало богати пасбища, но дори когато снегът се стопи, Земята ще бъде потопена от голяма вода и чудо ще е за плътския свят, ако някой види следата на овца."

Авеста казва, че страната Ариана Вейжа се намирала около изворите на река Ра.

След третия път на разширение на Земята (преди великия Потоп б.а.) Ахура Мазда предупреждава Иима на едно събрание на "небесните богове" и "превъзходните смъртни", че съдбовните сили приближават и че целият живот на материалния свят ще загине... Подобно на Вайвасвата Ману и Ной, Иима

построява Вара - Вместилище, Ковчег, - следвайки указанията на Бога, и донася в него семето на всяка жива твар, животни и "Огньовете".

В този Вар Иима "събра всички семена от всички породи животни, от всички растения и всички плодове" и посреща идването на потопа и поредната зима.

След образуването на земя или нов континент животът започва да се развива отново и тук Заратустра става законодател и управник.

Блаватска Елена, "Тайната доктрина", Астрала, София 1996 год. т. II, кн. 3, стр.221.

Тези "зими" означават еднакви цикли, а в последно време и локални ледникови периоди, които настъпват периодично с изместване на земните полюси спрямо Еклиптиката. За всяка Сидерична година от 25 920 години земната ос извършва прецесия. Частични корекции на тези изменения се правят през няколко или всяко преминаване на неизвестната планета Нибиру край Слънцето чрез прекарване през подходящо място и време. Ако траекторията на Нибиру не се управляваше от Духовния свят, планетата би се сблъскала със Слънцето. За 12 обиколки на Слънцето около Немезида се натрупва изоставане, като максималния размер може да достигне 48° наклон на оста. Обикновено наклона е бил по-малък поради периодични корекции, но в края на тези цикли на Земята настъпвали ледникови периоди или "зими". Генерална корекция е правена в края на всяка "зима" чрез изместване на континентите и полюсите при преход на Нибиру, в съответствие с нивото на човешко съзнание.

Деветстотин "зими" съответстват на последните три прехода на Слънчевата система през равнината на Галактичния екватор, във време когато масата на Слънчевата система е нараствала значително с етерна и прахова материя. Така 300 милиона години са равни на:

$$300 \cdot 10^6 / 302400 = 992 \text{ Божествени години.}$$

Един преходен период съдържа 100 милиона години или половин Галактична година. Най-важното съобщение в горния текст е, че след отделянето си Земята в последните три прехода през равнината на Галактичния екватор е преживяла 3 космически промени, свързани с уплътняване и нарастване на нейната маса.

Съвпадат твърденията на "Тайната доктрина", че човешката еволюция е продължила около 300 милиона години, както и съобщението на Учителя, че първият съвършен човек, създаден по образ и подобие на Бога е бил създаден преди 365 милиона години в астралния свят.

4. Цикъл на Сириус около центъра на Алциона

Сириус обикаля около друга звезда, център на нашата Вселена за 20 милиона години в полярни координати, за която смятаме, че е Алциона:

„Колко години живее едно Слънчево същество? За да се завърти Слънцето около своя център, нужни му са 20 милиона години. Тъй щото, когато казваме, че някой човек от Слънцето е на 10 години, това число от 20 милиона трябва да се умножи на 10, за да се получат истинските му години. Значи този човек се равнява на наши 200 милиона години. Тогава каква разлика има между един човек, който е живял на Земята 10 години, и друг, който е живял на Слънцето 10 години? Слънчевите 10 години се равняват на нашите 200 милиона години. Грамадна разлика ще има. Такъв човек се коренно различава от човека на Земята. Земният човек ще мълчи пред Слънчевия като камък.“

10-а неделна беседа,
държана от Учителя
на 7.II.1937 г., 10 ч. сутринта,
София – Изгрев.

Има твърдения от ученици на Учителя, според които Немезида, заедно със Сириус, обикаля звездата Алциона от Плеяди, които се споменават и в Библията. Разстоянието до Алциона е различно според разни справочници, от 380 до 600 св.г. Приемам една средна стойност от 135 парсека, равни на 440 светлинни години ($135 \cdot 3,26 = 440$ св.г.) за изчисляване на скоростта:

$S = 2\pi \cdot 440 = 2765$ св. години е периметърът на Сириус около Алциона.

$S = V_C T_C$ следователно орбиталната скорост на Сириус V_C е равна на
 $V_C = S / T_C = 2765 \cdot 300000 / 20 \cdot 10^6 = 41,5$ км/сек.

Трябва да се отбележи, че равнината на движение на Сириус не съвпада напълно с равнината на движение на Немезида и Слънцето, което предизвиква земната прецесия. На една обиколка на Сириус около Алциона отговарят 154 Юги на Немезида около Сириус или 770 обиколки на Слънцето около Немезида.

$20\ 000\ 000 / 907200 = 22$

$22 \cdot 7 = 154$

$35 \cdot 22 = 770$

Сидеричният цикъл на Немезида е 129600 години. Можем да изчислим синодичния цикъл на Немезида около Сириус

$1/M_{SYN} = 1/M_{SID} - 1/T_H$

$M_{SYN} = 130445$ години

5. Цикъл на Алциона около Централното слънце на Галактиката

Осъществява се в полярни координати

Учителят казва:

„Имате С. 250; 3. $29 \frac{1}{2}$. Имате тия две числа. Те реални ли са? Разгадайте ги какво означават. Значи слънцето се движи с 250 километра в секунда, земята се движи с $29 \frac{1}{2}$. Това е орбитното движение на слънцето. За да обиколи своя център, колко години му трябва ? – 200 милиона години му трябва , за да обиколи своя център . На земята ѝ трябва 365 дни, а на слънцето взема 200 милиона години. Какво влиза в работа на слънцето такъв един голям кръг да взема? Кой му дал това право, защо обикаля за 200 милиона години, а земята – за 365 дни?“

Инертност и движение

XXI година.

19 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 13. III. 1942 г., петък, 5 ч. сутринта.
София – Изгрев.

Алциона обикаля Централното слънце на Галактиката Алфиола за около 200 милиона години със средна скорост от 250 км/сек. През това време Слънцето извършва приблизително 8000 синодични цикъла на Немезида, за които споменава Учителя в беседата 8000 години.

Използуваните в беседите на Учителя годишни цикли от 8000 години, 18 милиона години, времето на „грехопадението“ от преди 190 милиона години – почти цяла Галактична година, имат едно и също времево значение като

продължителност. Закодираните времена в Библията, обаче, също имат обща продължителност от 8000 години, но се използват в различен мащаб. В Библията се съдържат три различни хронологии, с три различни ключа и обща продължителност от 8000 години.

„Казват, че 8000 години, откак човек е на Земята. Окултистите поддържат, че има 18 милиона години, откак човек е дошъл. Преди това човек пак е живял на Земята, но понеже условията са били много лоши, човек дошъл да създаде Земята за сегашните хора.“

Търсете, хлопайте, искайте

13-а беседа, държана от Учителя
на 27.XII.1942 г., неделя, 10 ч. сутринта,
София, Изгрев.

„Някои богослови смятат, че откак съществува човечеството, изминали са се около осем хиляди години, но мнозина се страхуват да отрекат или потвърдят това число, защото не знаят за какви години се говори, за човешки или за Божествени. Тези осем хиляди години не са човешки, но Божествени. Ако тия осем хиляди години се преведат на човешки език, те се равняват на 190 милиона години.“

Речи само реч

31-ва неделна беседа от Учителя,
Държана на 15 май, 1938 г., 10 ч. преди обяд.
София – Изгрев.

6. Зодиакални цикли на бялата раса, след Великия потоп

" Седмица преди потопа слънцето изгряваше на запад и залязваше на изток . (" Фолклорът в Стария завет " , Дж.Фрейзър , изд . Гьотнер , 1924). След потопа земната кора се завърта на 45 градуса и Слънцето започва да изгрява от югоизток.

1/Бялата раса в лицето на 144 хиляди души слиза от Луната преди 14400 години или 12400 г.пр.Христа, по време на епохата на Дева (12786-10686 г. пр. Христа). Дева означава чистота. През това време на Земята не са пускани хора от изостаналите раси – Лемурианска и Атлантска. Климатът в Европа е бил потъпал от сега. Европа се е намирала около екватора и Слънцето е изгрявало от югозапад, спрямо днешните ориентири. На територията на Египет и Балканите са живели лъвове. Тогава българите са приели лъва за символ на България. Топлият климат е спомагал за развитие на земеделието, като са съществували условия за добиване на две реколти пшеница и други култури. Земеделие, овощарство и зеленчуко-производство достигат високо развитие. Хората са забравили своята опитност и достижения в науката заради потопа, но знанията бързо се възстановяват. Едно от най-високите постижения е опитомяване на коня и използването му за транспорт. Към края на Дева, 10961 г. пр. Христа започва първата половина на Кали Юга – изгряващата Кали Юга.

2/ Епохата на Лъв започва 10686 г. пр. Христа и продължава до 8586 г. пр. Христа. По това време Сахара е житница на света. Египтяните използвали изкуствено напояване с вода от река Нил и променили коритото на река Нил, която дотогава се вливала в Атлантически океан, в Средиземно море. Това

довело до екологична катастрофа – образува се пустинята Сахара. Въпреки, че цикълът на промените е 25 хиляди години за 90 градуса завъртане на земната кора, както посочва Учителят, по време на падението на бялата раса, според мен цикълът е съкратен. Това твърдение се потвърждава от бащата на историята Херодот:

" По думите на жреците, за 11 340 години в Египет царували само смъртни хора, а не богове в човешки образ. Също и сред царете, управлявали в Египет до или след това време, по тяхно мнение, не е имало богове в човешки образ. В това време, разказвали жреците, слънцето четири пъти изгрявало не на своето обичайно място: именно два пъти изгрявало там, където сега изгрява, и два пъти залязвало там, където сега изгрява. И от това в Египет не са настъпили никакви промени, в смисъл на плодородието на почвата, режима на реките, болести или човешка смъртност."

"Удвояване на йероглифа в египетската писменост обозначава множествено число и това, че Херодот е превел "два пъти", би следвало да се преведе "много пъти". Тоест преди 14 хиляди години слънцето изгрявало не там, където сега изгрява, а после нещо се случило, и то започнало да изгрява там, където изгрява сега."

Интересно тук е, че Слънцето е изгрявало от различна посока четири пъти за време от 11 340 години, като всъщност това може да се дължи само на изместване на земните полюси, при всяко преминаване на Нибиру. Това е възможно, при положение че Нибиру преминава на всеки 3600 години и винаги премества земните полюси. Три пълни цикъла на Нибиру продължават 10 800 години, следователно четири прехода и промени се побират в границите на 11340 години. Обаче обръщането на полюсите със 180 градуса на всеки 3600 години е невъзможно и се дължи на неточен превод. Важно още е съобщението, че тези завъртания не се отразяват чувствително на плодородието и живота на хората. Изчисленията за промените от потопа насам показват завъртане с 45 градуса на всеки 3600 години.

"И месопотамските, и библейските текстове разказват, че когато Небесният господар преминавал в близост до Земята, тя се разтърсвала. Възможно ли е нефилимите да са наблюдавали климатичните промени и нестабилността на антарктическата ледена покривка и да са разбрали, че следващото, седмо "преминаване" на Дванадесетата планета ще доведе до катастрофа?"

Зекария Сичин, 12-та планета, ИК Бард, 2002 г., стр. 377

Целият цикъл на бялата раса продължава около 14400 години. На всеки 3600 г. при преминаване на Нибиру стават земни промени. Поредното преминаване на Нибиру се извършва 8800 пр. Христа, в края на Лъв. Тогава Земята е поразена от небесен огън и изчезват последните останки на Атлантида. Всички градове и културни останки от архитектура на сушата са разтопени и унищожени. Запазени са само останки от градове, потопени на дъното на океана. Европа се премества в умерения пояс. Слънцето започва да изгрява от юг. Сахара отива към екватора и постепенно се превръща в пустиня. При изместване на полюсите едни части на света се приближават към екватора и се затоплят, а други замръзват. Малко преди огнената вълна се водят битки в Индия начело с Рама, които са описани в епопеята Рамайна, когато идва огънят.

3/ При умерения климат в епохата на Рак 8586-6486 г. пр. Христа започва строителство на градове по високите части на нашите земи. Започва историята на бялата раса. Европа, континентът на арийската раса, все още е била под вода в преобладаващата си част, но започва да се издига над океана. Бялата раса вече се е приспособила към живота на Земята и от духовния свят пускат изостаналите раси – черна и жълта да се развиват и прераждат отново. Дотогава те са задържани в астралния свят.

С началото на Арианската епоха започва изграждане на градове и създаване на държави. С образуване на народи започва образуване на държави и постоянни войни за територии.

4/ От 6486 г. пр. Христа до 4386 г. пр. Христа тече епохата на Близнаци. Близнаци е интелектуална зодия и свързана с културно развитие. Строят се много храмове, каменни градове, развива се писменост и природни науки. По средата на Близнаци идва отново Нибиру и завърта Земята. Това става 5200 г. пр. Христа. Тогава се образуват Хималаите, издигат се Алпите и Андите. Европа отива към северния полюс, а Африка – в умерените ширини. Слънцето изгрява от югоизток. Тогава е имало полусветовен потоп, при който потъват последните останки на Атлантида. По-голямата част от Европа потъва в океана. От нея остават острови с надморска височина над 300 метра. След потопа, континентът започва да се издига много бавно, в продължение на хилядолетия. Част от България е представлявала един неголям остров. В Европа нямало свободни територии, климатът бил студен, не можело да се развива земеделие и да се изхранва населението. Една по-малка част от българите – траките или благите българи останали тук, като започнали да се изхранват с лов и да живеят в пещери. До тогава били вегетарианци. По-голямата част – вироглавите българи мигрират във високите части на Азия - Памир, където климатът е бил умерен. Там създават няколко български държави и градове с каменна архитектура и развиват земеделие. По това време са изградени голяма част от тракийските могили, гробницата в Свещари и др., на които входовете сочат югоизток, откъдето изгрявало Слънцето. Има основания да се смята, че и Мадарският конник е изсечен в периода преди 7200-3600 години (5200-1600 г. пр. Христа). Климатът рязко се захлажда, растениевъдство не може да се развива повече. Градовете в ниските части са залети от водите. Хората са принудени в началото да обитават пещери, стават животновъди и започват да консумират месо. През 4481 г. пр. Христа, в края на Рак започва втората половина на желязната епоха – на залязващата Кали Юга.

„Ледената епоха показва, че цяла Европа дойде на северния полюс. Въз основа на това, трябваше да се измени целият живот. Хората започнаха да живеят в пещери. След това дойде в умерения пояс и след време пак ще дойде на екватора.“

[Колко са прекрасни нозете](#)

3 неделна беседа от Учителя, държана на 14 октомври 1934 г.

София Изгрев

5/ От 4386 г. пр. Христа до преди 2286 г. пр. Христа тече епохата на Телец. Преди около 3200 г. пр. Христа Европа излиза от водите на потопа. В студената епоха се развива животновъдството. Волът се използва за храна, мляко, месо, транспорт, а по-късно в Риби и за впрегатно животно за оран. Обект на религиозно преклонение в тази епоха навсякъде е бикът – в

Месопотамия, Египет (Апис) и Крит (Минотавъра, Дионис в образа на бик). Дори в днешно време кравата е свещено животно в Индия.

През тази епоха се създават много каменни градове и храмове от траките, въпреки студения климат. Хиляди храмове, затрупани с пръст като могили са създадени по онова време.

6/ Епохата на Овен 2286 – 186 г.пр. Христа е известна като Желязната епоха. В тази епоха се създава Римската империя, развива се културата и науката на древна Гърция. По време на тази епоха Нибиру се връща 1600 г. пр. Христа и причинява последния потоп, като морското ниво се вдига с 300-400 м.

“А ето и думите на знаменития Ератостен, който доказва, че Земята е кръгла и дори с удивителна точност изчислява дължината на нейната окръжност: “По време на Троянската война континентът все още не е бил прекъснат при Херкулесовите стълбове.” Не по-малко известният Плиний Стари в своята “Естествена история” пише, че океанът, “нахлувайки през разрушените планини”, отделил Европа от Африка и “погълнал много повече земя, отколкото оставил”.” Кондратов А, ВЕЛИКИЯТ ПОТОП, митове и реалност, стр.225, Издателство Наука и изкуство, София, 1985 г.

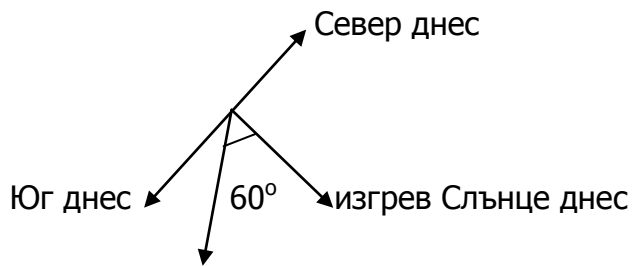
В този цитат се споменава за “разрушени планини” и в случая се разглежда повишаване на океанското ниво, преливане и образуване на Гибралтарски проток. Получава се повторение на предния потоп. Повишава се нивото на световния океан, който прелива в Средиземно море, оттам и Черно море се повдига и залива големи пространства суша. При всеки потоп, под влияние на Нибиру океанската кора на дъното частично се изправя и притиска континенталната кора. Нивото на океана се повишава в резултат на сумарното повдигане на дълбоки океански падини и изсипване на ледовете в океана. Старите планини се подрязват в основите и се сричат, а равнините се нагъват и повдигат. След Великия потоп се срива най-високата планина в света - Олимп, а остатъците от нея образуват планините Рила, Пирин и Родопи.

Българските жреци са знаели за идващия потоп и българските племена мигрират отново във високите части на Азия - Памир. От Европа остават острови, главно планините в днешна България и части от южните чати на Балканския полуостров. Тогава континентите заемат сегашното си положение, но Европа още е била под водата. Климатът в Европа се затопля и става умерен, докато в Азия – Сибир моментално, за часове замръзва. Измират мамутите, а студът ги консервира. До началото на 19-20 век ескимоси са хранили кучетата си с месо от мамути. Слънцето вече изгрява от изток. Нужни са били близо 2 хиляди години, за да спаднат водите на морето. По времето на Христос Европа е била още под вода, с изключение на южните Балкани. През 4 и 3 век след Христа Европа бързо започва да увеличава територията си, която изплува от океана. Освободените територии бързо се заемат от преселници от Азия. Започва Великото преселение на народите. Племена от войнствените “вироглави” българи също се придвижват към Европа и България. Създава се Велика България на Кубрат. По-късно около 3-4 век след Христа български племена тръгват да се връщат към старата родина.

С прехода на Нибиру от преди 1600 г. пр. Хр., по време на желязната епоха е имало поредно преместване на полюсите с около 45 градуса. Този факт се доказва нагледно от направлението на храмови постройки, които са строени преди и след прехода на Нибиру. Входът на храмовете винаги е строен в посока

на изгрыващото Слънце, но поради завъртане на земната кора се получава ъгъл в основите на старите постройки от преди потопа. Най-ясно това се наблюдава при застъпване на останките от тракийски храм под Мадарския конник от 17 в. пр. Христа (или още по-старо време, покрити с червени плочи) и манастирски комплекс от християнско време.

изгрев Слънце преди 3600 г.

7/ От 186 г. пр. Христа до преди 1914 г. протича епохата на Риби. В началото на Риби съществата от невидимия свят осъществяват мисията на Христос. Поставя се начало на еволюционния цикъл. Българите (траки) развиват земеделие, най-вече овощарство, лозарство и зеленчукопроизводство, защото водата е била в изобилие, а обработваемите площи са били все още ограничени.

От четвърти до седми век идват български племена по нашите земи, последните са водени от Аспарух. През епохата на Овен, съвпадаща с Кали Юга, желязото става основен метал, а също войните са нескончаеми.

Кали юга започва през 4481 г. пр. Христа, през 20 век има съвпадение на края на Кали юга с началото на Водолей – 1914 г., като разликата между двата цикъла е била равна на 85 години и 142 дни. Преди 2100 години когато е започвала епохата на Риби, разликата между синодален и сидеричен цикъл е била минимална – само 15 години.

8/ Водолей – 22 март 1914 г. 4014 г. Сега идва отново Нибиру, предстои Апокалипсис с нова огнена вълна, която ще прочисти Земята. Хората, които издържат до последно, когато ще дойде огнената вълна ще изгорят и ще преминат с етерно тяло в Новата култура. Епохата на човека с етерно полуматериално тяло ще продължи 210 000 години, когато ще започне Шеста раса.